

NIESTANOWNY (1) *ai*

A sg n niestanowné.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. stanowny.

Ruchomy, nie dający się powstrzymać w ruchu: Bóg początkiem wżemu/ [...] On vtwiérdził ná wieki niebo nie ltánowné. KochPhaen 1.

Synonim: nieustanowiony.

Cf **NIESTANOWNY, STANOWNY**

JB